

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سُبْحَانَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ لَيْلًا مِنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَا
الَّذِي بَارَكْنَا حَوْلَهُ لِنُرِيَهُ مِنْ آيَاتِنَا إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ.

وَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: وَجُعِلَتْ قُرَّةُ عَيْنِي فِي الصَّلَاةِ.

Muhterem Müminler!

Bugünkü hutbemizin konusu Miraç mucizesi hakkında olacaktır. iki gün sonra ayın 26'sı pazar günü, Recep-i Şerif ayının 27. gecesı, mübarek Miraç Kandilidir.

Hak ve batılın mücadelesi geçmiş asırlarda olduğu gibi Asr-ı Saadet döneminde de Mekke müşrikleri tarafından İslam davetini engellemek amacıyla yapılan eziyetlerle kendini göstermiştir. Müşrikler, Müslümanlara karşı sosyal, psikolojik ve ekonomik boykotlar uygulamışlardı. Boykot sona erdi derken, bu kez Fahr-i Kainat Efendimiz (s.a.v.), kendisini himaye eden amcası Ebu Talib'i ve sevgili eşi Hz. Hatice validemizi kaybetti. Korumasız ve desteksiz kaldığını düşünen müşrikler, zulümlerini daha da artırdılar.

Efendimiz Aleyhisselam hakaret ve işkencelere sabırla karşılık vermiştir. Müşriklerden biri mübarek başına toprak savurmuş, bir başka sefer Rasûlullah (s.a.v) Kâbe'de namaz kılariken Ebû Cehil ve avareleri deve işkembesini getirip secdeyken Efendimiz Aleyhisselam'ın mübarek başına ve sırtına bıraktılar ve kahkahalarla dalga geçip güldüler. Durumu gören biri Hz. Fatıma annemize haber verdi. Hz. Fatıma geldi, işkembeyi kaldırdı ve babasını temizledi. Peygamber Efendimiz Aleyhisselam namazı bitirince, Ebû Cehil'i, Ukbe'yi, Utbe'yi, Şeybe'yi, Veli'din oğlu Utbe'yi, Ümeyye b. Halefi Allah'ım sana havale ediyorum diyerek beddua etti. Bedir günü hepsi de rezil bir şekilde öldüler. Tüm bu eziyetlere rağmen Peygamber Efendimiz (s.a.v.), görevinden asla geri durmadı ve İslam'ı tebliğ etmek için Taif'e gitti. Ancak orada da müşrikler onu rahat bırakmadı. Masum çocuklara taşlattılar ve hakikatin duyulmasını engellemeye çalıştılar. İşte böylesine ağır bir süreçte Allah Teâlâ, Peygamber Efendimiz Aleyhisselam'a Miraç mucizesini lütfetmiştir.

Muhteremler!

İsra; Peygamber Efendimiz Aleyhisselam'ın bir gece Mescid-i Haram'dan Kudüs'teki Mescid-i Aksa'ya,

cennet bineklerinden biri olan Burak ile yaptığı yolculuğun adıdır. **Miraç** ise, Mescid-i Aksa'dan sonra göklere, cennet ve cehenneme ve ötelerin ötesine, en yüce makama kabul edilişinin adıdır.

Kur'an-ı Kerim'de Yüce Rabbimiz şöyle buyurur: **"Kulu Muhammed'i bir gece, Mescid-i Haram'dan, etrafını mübarek kıldığımız Mescidi Aksa'ya götüren Allah, her türlü noksan sıfatlardan münezzehtir. Şüphesiz ki O, her şeyi hakkıyla işiten, hakkıyla görendir."** (İsra Suresi.1)

Bu gece "Rasûlullah Sallallahu aleyhi ve sellem'e Miraçta üç şey verildi. Bu hediyelerin birincisi Peygamber Efendimiz'in (s.a.v.) "Gözümün nuru" buyurduğu **Beş vakit namaz**. Miraç'ın ikinci hediyesi "**Âmenerrasûlü**" olarak bildiğimiz ve her gün yatsı namazından sonra okunması sünnet olan Bakara Suresi'nin son iki ayetleridir. Bu ayetler çok azametli, koruyucu ve bereketli ayetlerdir. Miraç'ın üçüncü hediyesi de **şirke düşmeyenlerin büyük günahlarının affedileceği müjdesidir**. (Müslim, İmân, 279)

Ayrıca Peygamber Efendimiz Aleyhisselam'a şu müjde de verilmiştir: **"Peygamberlerden hiçbirinden önce, ümmetlerden hiçbirisi de senin ümmetinden önce cennete girmeyecektir."** (Râzî)

Muhteremler!

Miracın yüreğimizde kanayan emaneti Kudüs ve Mescid-i Aksa'dır. Asırlar boyunca Müslümanların idaresi altında "barış ve selamet yurdu" olarak anılan Kudüs, bugün işgalin, zulmün, şiddetin ve acının merkezi haline getirilmiştir. Unutulmamalıdır ki kimse zulümle abat olmamıştır, olamayacaktır da. Hakikate, huzura, barışa ve umuda kasteden zalimler, kendi yaktıkları ateşin kurbanı olacaklardır. Kudüs'ün ve Mescid-i Aksa'nın özgürce nice Miraç gecelerine kavuşma umudu ve dualarıyla hutbemi şu ayeti kerime ile bitiriyorum: **"Sakın Allah'ı, zalimlerin yaptıklarından habersiz sanma; korkudan gözlerin dışarı fırlayacağı bir güne kadar onları erteliyor. O gün onlar havaya dikilmiş başları ve hiçbir tarafa bakamayan gözleri ile kalplerinin içi bomboş bir şekilde umutsuzca çağrıldıkları tarafa doğru koşarlar."** (İbrahim, 42-43)